

skaber, der overkapitalisere, behandle vi skikkelig, men de Selskaber, som ere ærlige, behandle vi haardt. Men i øvrigt, den høje Kurs — som det ærede Medlem ogsaa sigtede til — er der egentlig ikke saa megen Grund til at hæfte sig ved, da der faktisk er en meget stor Reserfefond i disse Fabrikker, som i sig selv berettiger til høje Kurser. At Sukkeraktier ere stegne i de sidste Dage, hidrører fra Grunde, som jeg ikke er i Stand til at anføre og maaske det ærede Medlem heller ikke.

Saa vidt jeg imidlertid kan se, er der nogle Mennesker, der købe Sukkeraktier op af Grunde, som jeg ikke forstaar, og hvis man følger disse Traade videre til, hvem det er, havner man muligvis ved Landmandsbanken. Det vil formentlig, hvis der bliver spurgt om det, blive dementeret, men, som sagt, hvis man skal dømme efter, hvilke Vekselerere der anvendes, og hvem der købes for, føre Sporene derhen.

Min ærede Ven var egentlig meget bedrøvet, han stod og græd, ogsaa lidt for Sukkerfabrikkerne, men mest dog for Roedyrkerne. Men jeg maa have Lov til at sige til min ærede Ven, at han skal ved nærmere Eftertanke sige til baade sig selv og os andre: Gråter ikke! Det gaar ikke saa galt, lille Børn, som vor Fa'r i Maribo præker. Hvis han ser nærmere efter, vil han opdage, at baade Fabrikkerne og Roedyrkerne ikke ere saa galt stillede, at vi skulle have noget som helst Samvittighedsnag. Direktør Hagemann har ganske vist Ret i, at Fabrikkernes Beskyttelse bliver nedsat. Jeg tror nu, han nævnedes et for lille Tal. Beskyttelsen bliver nedsat; efter mit Skøn fra 4 Mill. til $2\frac{1}{2}$ Mill., ja, maaske mere endnu, nemlig den Beskyttelse, de faktisk have. (Afbrydelse), ja, den teoretiske Beskyttelse, de have. Men denne Beskyttelse er der det ejendommelige ved, som ogsaa det ærede Medlem (Chr. Reventlow) sagde, at den udnyttes ikke i Øjeblikket, og den kan ikke udnyttes i Øjeblikket, saa det Tab, der lides ved, at man mister en Beskyttelse, man ikke udnytter, turde ikke være stort. Dernæst faa Sukkerfabrikkerne nogen Erstatning paa to afgørende Punkter, det ene er Monopolet paa Raffineringen, og det andet er Monopolet paa Forhandlingen. Det er to store Ting. Sukkerhandelen vil, hvis denne Lov gaar igennem, efter mit Skøn i væsentlig Grad ske ved De danske Sukkerfabrikker. Om dette Monopol er ondt eller ikke, skal jeg ikke komme ind paa.

Jeg har, som sagt, Sympati for disse Fabrikker, men jeg vil gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at de faa en rigelig og god Erstatning.

Det ærede Medlem for Maribo kom selv ind paa Sagens Kærne, og det gjorde ogsaa andre ærede Medlemmer, nemlig, at det er det uraffinerede Konsumssukker, det kommer an paa. Regelen har været, at af dette gik det mørke ind til 3 Øre, medens det indenlandske svarede en Afgift af 2,25 Øre. Der var altsaa her en Beskyttelse af $\frac{3}{4}$ Øre. Men det lyse gik ind med en Beskyttelse af henved $3\frac{1}{2}$ Øre pr. Pd. Denne Beskyttelse, siger det ærede Medlem, bliver nedsat til $1\frac{1}{4}$ Øre, idet Beskyttelsen af alt Konsumsukker, Puddersukker, som ikke bliver raffineret, bliver sat til $1\frac{1}{4}$ Øre, naar Tolden bliver sat til $3\frac{1}{4}$ Øre og Afgiften til 2 Øre. Deri har det ærede Medlem ganske Ret, der er der en Nedsættelse af Beskyttelsen. Men der er den Ejendommelighed ved dette, at denne Nedsættelse alligevel ikke betyder saa meget, al den Stund Beskyttelsen paa de lyse Puddersukkere hidtil ikke har kunnet udnyttes af Sukkerfabrikkerne. Sagen er ganske naturlig den, at i det Øjeblik, de vilde udnytte den stærke Beskyttelse paa de lyse Puddersukkere, var der to Farer. Den ene store Fare var opad, nemlig at Melisen vilde trænge mere ind blandt de mere velstillede Forbrugere, og den anden var nedad, nemlig at de skotske Fariner, hvoraf der endnu indføres ikke mindre end 15 Mill. Pd. til en Told af kun 3 Øre Pundet, truede saaledes, at hvis Sukkerfabrikkerne havde udnyttet Beskyttelsen fuldstændig, vilde Forbruget have vendt sig til de skotske Fariner Nr. 18. Det staar for mig i dette Øjeblik saaledes, at Indførselen af det mørke Puddersukker — selv om det ikke betød stort i Forbruget her i Landet, men der er dog indført 15 Mill. Pund og lavet 10 Mill. Pund — har haft en afgørende Indflydelse ved at tvinge de lyse Puddersukkere ned i Pris, og derved gjorde det i Virkeligheden Gavn. Fabrikkerne kunne sige: Det betyder kun 10 Mill. Pund for os, vi fabrikere kun 10 Mill. Pund mørkt Puddersukker — det har det ærede Medlem Ret i —, men overfor disse 10 Mill. Pund Puddersukker staar den Kendsgerning, at Eksistensen af de mørke Fariner var tilstrækkelig til at holde de lyse Puddersukkere nede i Pris. Med andre Ord: Denne Beskyttelse blev ikke udnyttet. Og se vi paa den nærmeste Fremtid — og det er den, vi skulle se paa —, vil en Prisforskel